

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1996**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Ferran Jové i Hortonedà

Historiador local. Fill de la vila

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Vos Salve Maria, Temple i Sagrari de la Santíssima Trinitat! Amb aquesta salutació mariana hem volgut iniciar el nostre Parlament de Benvinguda, que us dediquem, Senyora, en nom de tots els borgencs i borgenques i de tots els que ens hem aplegat aquí per retre-Us el nostre filial homenatge.

Enguany he estat invitat, com a humil fill vostre i de la vila, a pronunciar aquesta salutació i voldria que fos reverent i plaent a Vós i al vostre Fill diví.

Encara que ja ho sabeu, us faig avinent, Mare de Déu, que trobareu la vila prou canviada: avui mateix, ara fa una estona, ha estat beneïda la restauració de la façana de l'església que Vós presidiu amb l'advocació de l'Assumpta, una façana magnífica, certament, que fa goig de veure; demà, si Déu vol, es beneirà tot el conjunt de la restauració, en la seva primera fase. D'aquí a uns moments, quan passeu per l'Hort del Dasca, podreu comprovar que s'hi ha fet una terrassa nova per al gaudi de la vila. És la il·lusió d'un poble que treballa, us estima i sap viure al dia. Tot sigui per a enaltir més la vostra festa.

Aquest acte més que secular de l'Arribada, amb l'entrada triomfal de la vostra Venerada Imatge, remou la vila i ens commou a tots perquè és d'una gran transcendència espiritual, certament, però també perquè és l'acte que justifica, emplena i enalteix la Festa Major que tota la vila celebra en Honor i Glòria Vostra.

És aquesta una celebració en la que es conjuguen els elements del costumari popular i la grandesa de la litúrgia: la bellesa plàstica del Ball de Diables i la presència material de la vostra Imatge. És per això que el Ball de Diables no pot ser, només, una expressió folklòrica, no és, només, una manifestació costumista; la seva simbologia no ens ha de passar desapercebuda perquè representa l'oposició del mal -amb la presència del foc i l'espetec en un infructuós intent d'impedir, Mare de Déu de la Riera, que entreu a casa vostra. I diem infructuós, perquè el Bé -la Bondat i l'Amor diví- sempre acaba triomfant i és això, precisament, el que s'esdevé amb la vostra "Arribada" solemne i entrada triomfal pel pont de l'Oriol, entrada que féu cada any, transportada per la fe de tot un poble que us venera i us posa, il·lusionadament, sobre un núvol de flors, un esclat de flors.

La vostra presència converteix la flaire agrosa de la pólvora cremada en una mena d'encens que ens fa vibrar de devoció i ens fa sentir més intensament fills vostres. I aquesta sensació de devoció filial la rubriquem amb aquesta oració subtil i profunda alhora, la "Salve Regina", que el cor parroquial us interpreta i ofereix com una galanteria d'admiració, de gratitud i de devoció.

En testimoni del vostre celestial Patronatge sobre la vila, en un acord del Consistori del 18 d'octubre de 1957, va ser nomenada Alcaldessa d'Honor i a partir de l'any següent,

1958, tots els Alcaldes de la vila us fan lliurament voluntari de la Vara, en reconeixença de la vostra Majestat Divina.

I encara més:enguany, aquests dies precisament, fa vuitanta anys que la vila celebrava amb gran joia i solemnitat, la Coronació Canònica de la Vostra Imatge. Els borgencs de començaments de segle -els nostres pares, avis i besavis- us proclamaven solemnement Patrona de la Vila i es posaven voluntàriament i confiada sota la vostra Maternal Protecció, protecció que heu dispensat sempre a la vila. Confiant, doncs, en aquesta divinal empara, goso fer-vos unes encomandes molt especials: en primer lloc us demano, Mare de Déu de la Riera, la llum de la fe per totes aquelles persones que encara no us coneixen prou i també per les que, coneixent-Vos, estan enderiades a seguir vivint en un materialisme enganyador i excloent.

En segon lloc us voldria demanar que inspiréssiu totes aquelles persones que ostenten el poder de la riquesa que amollin el seu egoisme i procurin facilitar l'accés dels treballadors a la feina, a una feina digna i duradora, tan necessària en una societat que vol ser pròspera i avançada. I encara, Senyora, que la vostra intercessió faci que els treballadors siguin prou responsables de la feina que se'ls encomana. Tots plegats ens hem de convèncer que el treball no és pas un càstig, ben al contrari: mai una persona no és tan digna com quan es pot guanyar la vida amb el seu propi esforç.

I és que el materialisme, l'individualisme, que domina la societat dels nostres temps, no ens deixa aprofundir prou en les nostres vides interiors, no ens deixa copsar el sentit espiritual i diví de les coses. Ensenyeu-nos a comprendre, Mare de Déu de la Riera, que es pot viure en perfecta sintonia amb el món dels nostres dies, gaudint-lo -per què no?- sense abandonar l'amor a Déu i a Vós.

La fe, el treball, l'estimació entre les persones, han de ser tres columnes bàsiques que han de sostenir la societat d'ara i la de l'esdevenidor. Ajudeu-nos a treballar perquè tots plegats les fem possibles, perquè també són tres sòlides virtuts que, bo i lligant-nos a la terra -aquest món que fretura de l'amor i de la pau- ens impulsaran cap a la vostra presència divina.

MARE DE DÉU DE LA RIERA, SIGUEU BENVINGUDA!

Ferran Jové i Hortonedà
Historiador local